

Arrest

nr. 234 530 van 26 maart 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SCHÜTT
Van Noortstraat 16
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 14 mei 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 april 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 mei 2019 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. SCHÜTT en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Esan etnie. U bent geboren op 5 mei 1990 in Ubiaja, Edo State, waar u tot augustus 2015 woonde. U bent ongehuwd en verkocht brood.

In 2007 komt een man naar jullie woning. U kent zijn naam niet. Hij vertelt aan uw moeder dat hij uw zus Sandra naar Europa wil brengen zodat ze daar kan studeren. Uw moeder gaat hier onmiddellijk mee akkoord. Deze man vraagt 50.000 naira om reiskosten te betalen. Het duurt enkele maanden voor jullie dit geld verzameld hebben, waarna uw moeder de man contacteert. Hij komt Sandra ophalen.

Jullie worden pas in 2012 door jullie zus gebeld. Zij telefoneert jullie en laat jullie weten dat zij dan pas in Europa is aangekomen. Jullie hebben over een periode van enkele maanden slechts 2 keer telefonisch contact, waarbij uw zus geen details geeft. Enkele weken nadat uw zus u en uw moeder gebeld heeft, komen 7 mannen naar jullie woning. U kent alleen G., S. en A. bij naam. Zij beweren familie te zijn van de man die in Europa werd gearresteerd. Zij eisen dat jullie Sandra contacteren. Zij willen dat hun broer vrijgelaten wordt uit de gevangenis. U en uw moeder begrijpen niet wat er gaande is. Jullie worden beiden mishandeld. Diezelfde dag overlijdt uw moeder. Deze mannen nemen uw woning over en gebruiken u als hun slaaf. Kort na het overlijden van uw moeder, ziet u uw kans om een politieagent aan te spreken. Hij wordt echter omgekocht door de personen die u als slaaf gebruiken. Wanneer uw zus jullie opbelt, wordt haar meegedeeld dat zij geld moet sturen voor jullie vrijlating.

In augustus 2015 ziet u uw kans en vlucht u weg uit Ubiaja. In Angle 90 komt u een chauffeur tegen die u naar Kano brengt. U blijft in Kano, waar u allerhande klusjes uitvoert om te overleven. Wanneer u in maart 2016 uw moedertaal hoort spreken, besluit u dat het te gevaarlijk wordt en verlaat u Kano.

U verlaat Nigeria in maart 2016. U reist via Libië, Italië en onbekende landen naar België, waar u op 19 april 2017 een verzoek tot internationale bescherming indient.

Sinds uw aankomst in België, heeft u meerdere profielen op facebook geopend. In februari 2018 wordt u via facebook bedreigd door G.. U verwijdt deze bedreiging nadat u er met uw zus over gesproken heeft.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een doktersattest m.b.t. littekens, een brief van Bouwvast bvba, een brief van SICAR Cat, een kopie van een pagina uit het paspoort van uw zus en de achterzijde van haar identiteitskaart.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het door u neergelegde doktersattest (dd. 26/06/2017) blijkt dat u lijdt aan psychosomatische stoornissen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd tijdens het persoonlijk onderhoud ingegaan op uw vraag tot onderbreking (notities van het persoonlijk onderhoud van 16/01/2019 (verder notities CGVS), p. 15). Er was eveneens een onderbreking toen uw advocaat naar de uitgang begeleid werd (notities CGVS, p. 21).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaart voor het CGVS dat u vreest voor uw leven omdat uw zus weigerde als prostituee in Europa tewerkgesteld te worden en als gevolg daarvan personen gearresteerd werden (notities CGVS, p. 7-8).

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u de gebeurtenissen in het jaar 2007 niet aannemelijk kan maken. Hoewel u verklaart dat u de man die uw zus meegenomen heeft twee keer gezien heeft (notities CGVS, p. 15 + p. 24), **kent u zijn naam niet meer** (notities CGVS, p. 9 + p. 15), omdat hij u die nooit verteld heeft. Het toont echter een gebrek aan interesse in de diverse elementen van uw asielrelaas dat u deze naam blijkbaar ook niet via uw zus vernomen heeft, hoewel zij u over haar tocht naar Europa vertelde

(notities CGVS, p. 18). Dit prangt des te meer daar het CGVS op 31 januari 2019 opmerkingen aangaande de notities van het persoonlijk onderhoud ontving, waaruit blijkt dat u de naam van de man die uw zus meegenomen heeft wel degelijk kent en dat hij F. B. heet, ook bekend onder de naam 'Kasper Te'. Daarnaast legt u tegenstrijdige verklaringen af omtrent het akkoord van uw moeder om haar dochter, uw zus, met deze man mee te sturen. Tijdens het onderhoud voor het CGVS gevraagd of iedereen in de familie – u, uw moeder en uw zus – onmiddellijk akkoord waren dat uw zus meeding met die man, verklaart u dat deze man tegen jullie gezegd heeft dat uw zus heel intelligent is, waarna u verklaart dat hij vroeg of hij uw zus naar Europa mocht brengen zodat ze er school kan lopen (notities CGVS, p. 24-25). **Gevraagd of jullie allemaal onmiddellijk akkoord waren, antwoordt u bevestigend. Ter bevestiging gevraagd of niemand jullie heeft moeten overtuigen, antwoordt u ontkennend.** Voor de DVZ verklaarde u echter dat u en uw moeder aanvankelijk neen zeiden en dat **uw zus jullie moeder heeft moeten overtuigen** zodat zij mee kon gaan (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen over het akkoord van uw moeder omtrent het vertrek van uw zus, wijst u op het feit dat er tijdens het onderhoud voor de DVZ **geen vertaler aanwezig was en u het Engels van de interviewer niet goed begreep** (notities CGVS, p. 27) en dat u bang was om geen antwoord te geven op de gestelde vragen. Uit de opmerkingen aangaande de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt echter wel degelijk dat **uw moeder absoluut tegen het vertrek van uw zus was en dat uw zus uw moeder heeft proberen te overtuigen** (zie schrijven mr. Schütt, dd. 31/1/2019, p.6). Er blijkt dus op DVZ toch geen probleem geweest te zijn met het begrip van uw Pidgin-Engels. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af omtrent het vertrek van uw zus, zonder dat u daarvoor een overtuigende reden kan aangeven, immers, de ene keer verklaart u dat u het door een gebrek aan een tolk niet goed kon uitleggen, terwijl u via uw raadsheer de verklaringen die u in het Engels aflegde, zonder tolk, bevestigt, en de verklaringen die u aflegde in het bijzijn van een tolk tegensprekt. U maakt de omstandigheden waarin uw zus naar Europa kwam en uw betrokkenheid hierbij niet aannemelijk.

Daarnaast legt u eveneens tegenstrijdige verklaringen af omtrent het overlijden van uw moeder. Aanvankelijk verklaart u dat uw zus u en uw moeder in 2012 over een periode van “een paar dagen” twee keer telefonisch contacteerde (notities CGVS, p. 7), waarna u verklaart dat uw huis **een paar weken** later bezocht werd door 7 mensen die u vertelden dat u uw zus diende te bellen omdat hun broer in de gevangenis zat. Later tijdens het onderhoud verklaart u echter dat jullie **een paar dagen** na de tweede (telefonische) oproep van uw zus aangevallen werden (notities CGVS, p. 17). Voor de DVZ sprak u eveneens over twee telefonische oproepen van uw zus in het jaar 2012 (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), waarna u verklaart dat jullie huis **een paar maanden** daarna bezocht werd door een groep mensen. U verklaart verder dat **uw moeder tijdens de aanval op uw woning kwam te sterven** (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5 + notities CGVS, p. 8). Later gevraagd hoelang die mannen al in uw huis waren toen uw moeder gedood werd, verklaart u **“voor weken al”** (notities CGVS, p. 17), waarna u verklaart dat zowel u als uw moeder opgesloten en geslagen werden. Bovendien, **gevraagd of u ooit met iemand over de dood van uw ouders gesproken heeft, antwoordt u ontkennend** (notities CGVS, p. 14), waarna u verklaart dat u er in Libië wel over gesproken heeft. Gevraagd of u daar met niemand anders over gesproken heeft, antwoordt u ontkennend, waarna u verklaart “Ik had niemand aan wie ik het kon vertellen. Ik vertrouwde om te beginnen ook niemand. Het leek alsof de mensen in Nigeria allemaal samen met elkaar werken. Je kan zeggen aan iemand en dan kan hij die persoon kennen en dan kan hij zeggen, dat heeft hij verteld.” Waarbij u blijkbaar vergeet dat u wel **“zelf naar de politie gestapt bent”** (notities CGVS, p. 8) en hen de situatie probeerde uit te leggen. U legt tegenstrijdige verklaringen af omtrent het overlijden van uw moeder, waardoor u de dood van uw moeder in de omstandigheden zoals u deze schetst niet aannemelijk maakt.

Bovendien legt u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af omtrent de duur van uw vrijheidsberoving door deze mensen en uw verblijf in Nigeria nadat u kon ontsnappen van de mensen die u vasthielden. Gevraagd met wie u samenwoonde vlak voor uw vertrek uit Ubiaja, uw dorp, verklaart u **“alleen ikzelf en mijn mama”** (notities CGVS, p. 4-5). U verklaart verder dat uw moeder in 2012 gestorven is en dat u in augustus 2015 Ubiaja verlaten heeft. Geconfronteerd met uw verklaringen hieromtrent, **verklaart u na de dood van uw moeder, in februari 2012, bij die mensen – die uw moeder gedood hebben - verbleven te hebben tot uw vlucht uit Ubiaja.** Gevraagd of u zo'n 3 jaar bij deze mensen was, antwoordt u bevestigend. U verklaart verder **na uw vertrek uit Ubiaja 8 maanden in Kano verbleven te hebben, van augustus 2015 tot maart 2016, waarna u Nigeria verliet** (notities CGVS, p. 6 + Verklaring DVZ, p. 11). Voor de DVZ verklaarde u echter **tot maart 2016 in Ubiaja verbleven te hebben** (Verklaring DVZ, p. 4), maar ook dat u **vier jaar in een bos** verbleef nadat u wegliep van de groep mensen die u als slaaf gebruikten (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5).

Geconfronteerd met uw tegenstrijdige en inconsistente verklaringen omtrent uw verblijf in Kano, verklaart u dat tijdens het vorige interview (bij DVZ) vergeten te zijn geweest, maar dat u wel verteld heeft wat u zich kon herinneren (notities CGVS, p. 25). **Het is echter niet aannemelijk dat u tijdens het interview voor de DVZ gewoon “vergeten” zou zijn dat u 8 maanden in Kano verbleef, terwijl u zich op dat moment wel zou “herinneren” dat u in een bos verbleven heeft.** U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af omtrent het einde van uw vrijheidsberoving en uw verblijf in Nigeria nadien.

U maakt het evenmin aannemelijk dat u door een criminele bende geïdoleerd zou worden. Immers, u spreekt aldoor over **de familie van de man die in Europa opgesloten was** (notities CGVS, p. 8 + p. 13-14), maar u **kent de naam niet van de familie**. Later gevraagd hoe de groep heet waar die man toe behoort, verklaart u dat het **niet een soort groep is die een naam had** (notities CGVS, p. 15-16), maar het waren **familieleden** die in groep naar de woning zijn gekomen. **Gevraagd naar de naam van de bende die uw zus in de prostitutie gedwongen heeft, verklaart u dat niet te weten.** Gevraagd of uw zus de naam van de bende die door haar medewerking aangeklaagd werd nooit genoemd heeft, verklaart u “Mijn zus heeft alleen over die man gesproken, dat ze klacht ingediend heeft tegen die man en dat ze die man dan hebben gearresteerd. Waarschijnlijk zal de familie van de man in Nigeria ingelicht zijn door een vriendin of een vrouw van die man, niemand weet hoe de mensen in Nigeria het nieuws krijgen dat die man in de gevangenis zat.” Door de interviewer getracht u alsnog meer inlichtingen te laten verschaffen over deze bende, gevraagd welke Nigeriaanse bendes of geheime cults u bij naam kent, verklaart u “Geen enkele. Ik ben geen lid van geen enkele.” Gevraagd of u daar nooit iemand over heeft horen praten, verklaart u dat u mensen wel hoorde spreken over geheime sektes en dergelijke, waarna u verklaart “Ik heb nog niemand ontmoet die tegen mij zal zeggen dat hij of zij lid is van een geheime sekte.” **Gevraagd of u over diverse bendes gehoord heeft, met name Black Axe, Aiye, Airlords en Eiye, antwoordt u telkens ontkennend.** U verklaart wel dat G. een kap met een kruis droeg en dat hij u met de dood bedreigde. Later tijdens het onderhoud nogmaals gevraagd **tot welke groep de gangsters behoorden, verklaart u daar geen naam van gehoord te hebben** (notities CGVS, p. 24). U verklaart zelfs dat die u nooit gezegd is geweest, want anders had u het wel geweten. Gevraagd of u op een andere manier te weten kan komen hoe die bende heet, weet u niet hoe u dat te weten kan komen. Het is echter niet aannemelijk dat u de naam van deze bende niet zou kennen, te meer daar de door u neergelegde brief van SICAR de naam van de bende vermeld, nl. **Supreme Eye Confraternity**. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt dat deze bende eveneens gekend is als de ‘Airlords’ (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uit de opmerkingen aangaande de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat u de vraag omtrent de namen van deze bendes verkeerd begrepen had. Er wordt hiervoor verwezen naar het miniem verschil in uitspraak m.b.t. een enkele gangster, een aantal gangsters en de eigenlijke bende zelf. Dit is echter niet dienstig, aangezien u eveneens gevraagd werd of u ooit over o.m. ‘Airlords’ of ‘Eiye’ gehoord had (notities CGVS, p. 16), waarbij u telkens ontkennend antwoordde. Het is dan ook niet ernstig om na afloop van het onderhoud en na confrontatie met uw tegenstrijdige en inconsistente verklaringen deze af te schuiven op het verkeerd begrepen hebben van de vraag, te meer daar u gevraagd werd of u over specifieke bendes had horen spreken. **Het wijst daarenboven op een gebrek aan interesse in uw asielrelaas dat u de door u voorgelegde brief van SICAR Cat – waarin de bende genoemd wordt - zelfs niet gelezen heeft** (notities CGVS, p. 26). Bovendien blijkt u eveneens weinig kennis te hebben over de gevolgen van de aangifte die uw zus in Spanje gedaan heeft. Immers, **gevraagd wanneer uw zus die man of die bende aangegeven heeft, weet u dat niet** (notities CGVS, p. 17), u weet alleen dat jullie in 2012 aangevallen werden. Gevraagd of de man die – door toedoen van uw zus – in Spanje gearresteerd werd dezelfde was die u in uw dorp gezien heeft, **weet u niet of het dezelfde man is** (notities CGVS, p. 19). **U heeft evenmin aan uw zus gevraagd welke straffen er voor deze man uitgesproken werden.** Uw verklaringen omtrent de criminele bende en aangifte door uw zus, tasten de doorleefdheid van uw verklaringen verder aan.

Gelet op het voorgaande, heeft u het niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk geïdoleerd te worden door een criminele bende.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie ‘COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram’ dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen.

Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo State te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U legt in het kader van uw verzoek een medisch attest voor waarbij de arts, zonder meer, nagelverlies, een chronische infectie van het middenoor, psychosomatische stoornissen en meerdere littekens op uw lichaam vaststelt. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de arts om de omstandigheden waarin deze littekens en andere medische problemen opgelopen werden, vast te stellen. **Het medisch attest vermeldt dus dat u littekens en andere medische problemen heeft, maar biedt geen uitsluitel over de omstandigheden waarin u deze heeft opgelopen.**

U legt eveneens een brief van SICAR Cat neer. Hieromtrent wordt vastgesteld dat u zelf een groot gebrek aan interesse in de door u neergelegde documenten toont, aangezien u deze brief zelfs niet gelezen heeft (notities CGVS, p. 26). Met betrekking tot dit document dient verder opgemerkt te worden dat het in **gebrekkig Engels** opgesteld werd. De bewijswaarde van deze documenten is daarenboven beperkt aangezien een dergelijk document eenvoudig zelf op te stellen en na te maken is. Bovendien baseren de medewerkers van deze organisatie zich duidelijk ook op verklaringen en is niet duidelijk in welke mate deze verklaringen en het verhaal van uw beweerd zus onderzocht werden.

U legt eveneens een brief van Bouwvast BVBA neer, waaruit blijkt dat u mogelijks in vast dienstverband aangeworven kan worden. Deze brief kan het voorgaande niet wijzigen.

U legt eveneens een kopie van een beslissing van de Spaanse autoriteiten betreffende een **voorlopige** verblijfsvergunning (dd. 28/8/2013), een uittreksel van het paspoort en de achterkant van de identiteitskaart van uw zus Sandra neer. Deze kunnen het voorgaande niet wijzigen.

Op basis van artikel 57/5 quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als "de middelen" stelt verzoeker:

"1. De Commissaris-generaal weigert om verzoeker te erkennen als vluchteling, omdat verzoeker er niet in geslaagd zou zijn om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Verzoeker kan zich niet neerleggen bij die conclusie van de Commissaris-generaal. Onderhavig beroep is dus genomen uit de schending van de materiële motiveringsplicht.

2. Van groot belang bij de beoordeling van de asielaanvraag van verzoeker, is de status van slachtoffer van mensenhandel in hoofde van zijn zuster Sandra J..

Deze status werd door de Spaanse autoriteiten erkend.

De problemen van verzoeker en zijn risico op vervolging in zijn herkomstland, zijn innig verbonden met de problemen die zijn zuster heeft gekend in Spanje.

Genoemde beslissing van de Spaanse autoriteiten wordt door de Commissaris-generaal echter niet naar waarde geschat.

Verzoeker heeft ter gelegenheid van zijn asielaanvraag enkele documenten voorgelegd die op de situatie van zijn zus betrekking hebben: een brief van SICAR Cat en een beslissing van de Spaanse autoriteiten waarbij aan de zuster van verzoeker verblijfsrecht en een werkvergunning werd toegekend.

In de motivering van de bestreden beslissing staat desbetreffend te lezen als volgt: [...]

De Commissaris-generaal is dus niet overtuigd van de echtheid van het verslag van SICAR Cat van 28 juni 2017.

De Engelse tekst betreft een vertaling van een verslag van dezelfde datum (stuk 3). Het werd aan de raadsman van verzoeker bezorgd per email (stuk 4), vanuit een officieel emailadres van de religieuze orde die SICAR Cat heeft opgericht (zie de domeinnaam @X).

De Engelse tekst gericht aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (naar aanleiding van de door verzoeker ingestelde annulatievordering tegen de bijlage 26quater) en is voorzien van een bijlage, te weten de beslissing tot machtiging van verblijf en tewerkstelling van 28 augustus 2013 met gedeeltelijke Engelse vertaling (stuk 5).

De verslaggeving van 2017 is gelijklopend met deze van 11 februari 2013, waarin het verzoek tot internationale bescherming, als slachtoffer van mensenhandel, werd onderbouwd (stuk 6), na een eerste machtiging tot voorlopig verblijf in het kader van de herstel- en reflectieperiode (stuk 7).

De zus van verzoeker had haar problemen uiteengezet ten aanzien van een medewerker van SICAR Cat, en hiervan is een schriftelijk verslag opgemaakt (stuk 8).

In al die verslaggeving wordt melding gemaakt van de dood van haar moeder en van de agressie die haar broer in het thuisland Nigeria heeft ondergaan.

De organisatie SICAR Cat wordt vermeld in The Human Trafficking & Modern Slavery Expert Directory als gespecialiseerd in de materie (stuk 9), zodanig dat de rapportering van deze organisatie een hoge mate van geloofwaardigheid vertoont.

Zoals vermeld in de verslaggeving van 2017, hebben onder meer de verklaringen afgelegd door de zus van verzoeker geleid tot een strafrechtelijke veroordeling van meerdere bendeleden, bij vonnis van de rechtbank te Barcelona van 15 februari 2016 (stuk 10).

Uit een emailbericht dd. 13 mei 2019 van een medewerker van SICAR Cat blijkt dat de zuster van verzoeker als anonieme getuige XX213 bekend stond in het strafrechtelijk onderzoek (stuk 11).

Dit klopt, mag wel blijken uit de overweging van de rechtbank dat getuig XX213 ten tijde van de behandeling van de zaak eind 2015 in België verbleef (vonnis, p. 20).

De persoon die haar in 2007 in Nigeria heeft meegelokt naar Spanje, betreft beklagde Friday E.I. (vonnis, p.14), bijgenaamd K. (vonnis, p.9).

Naar aanleiding van de eerste zitdag op 10 november 2015 werd in de krant Lavanguardia bericht over het proces tegen de bendeleden, tegen wie strenge gevangenisstraffen werden geëist. Het krantenartikel vermeldt dat één van de manieren die gebruikt werden om de slachtoffers onder de knoet te houden, bedreigingen aan familieleden waren (stuk 12).

In het licht van deze bijkomende elementen kan de conclusie van de Commissaris-generaal, als zou er kunnen getwijfeld worden aan de authenticiteit van het in de asielpcedure voorgelegde verslag van SICAR Cat, niet weerhouden worden.

Al evenmin kan de kritiek van de Commissaris-generaal dat de verslaggeving louter gebaseerd is op verklaringen, waarvan het niet duidelijk is in welke mate ze onderzocht werden, worden weerhouden.

De verklaringen van de zus van verzoeker hebben immers mede geleid tot een strafrechtelijke veroordeling in Spanje. De rechtbank te Barcelona vermeldt de anonieme getuige XX213 veelvuldig in de motivering van het vonnis, en besluit dat deze verklaringen waarachtig en overtuigend zijn, zodat in ieder geval de beklagde F.E., die haar uit Nigeria naar Spanje had gelokt, veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 7 jaar en half, meer een terbeschikkingstelling van 4 jaar (vonnis, p.40).

Anderzijds blijkt uit de voorgelegde beslissing van 28 augustus 2013 dat de zus van verzoeker tot verblijf werd gemachtigd in haar hoedanigheid van slachtoffer van mensenhandel. Dat dit slechts een voorlopig verblijf betrof, zoals de Commissaris-generaal sterk benadrukt, is geen contra-indicatie voor de geloofwaardigheid van de door haar afgelegde verklaringen en van haar medewerking aan het strafrechtelijk onderzoek.

Zoals uit de verslaggeving van SICAR Cat blijkt, werd de zus van verzoeker door de organisatie bijgestaan in de periode van 2012 tot 2014. In de loop van het strafrechtelijk onderzoek is zij naar België gekomen, teneinde haar Belgische partner te vervoegen.

In ieder geval haalt de veroordeling van de benedeleden het argument van de Commissaris-generaal, als zou er aan de toekenning van voorlopig verblijf in Spanje, geen definitieve gevolgen kunnen worden verbonden, volledig onderuit: immers, indien de zus van verzoeker alsdan nog in Spanje had gewoond, dan was er haar om de reden van de tussengekomen veroordeling een verblijf van onbeperkte duur toegekend.

2. Gelet op het geheel van de door verzoeker voorgelegde stukken, blijkt dat de zus van verzoeker in Spanje erkend werd als een slachtoffer van mensenhandel.

Gelet op de tussengekomen veroordeling van de benedeleden, bij vonnis van de strafrechtbank te Barcelona van 15 februari 2016, kwam zij in ieder geval in aanmerking voor de toekenning van onbeperkt verblijf in Spanje, nadat haar al in het kader van de procedure mensenhandel een tijdelijk verblijf was toegekend.

De beslissingen van de Spaanse autoriteiten inzake toekenning van het statuut van slachtoffer mensenhandel, alsook de beslissing van de Spaanse strafrechter, dienen te worden gerespecteerd in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Die beslissingen zijn immers genomen in toepassing van een op Europees vlak geüniformiseerde regelgeving. Verzoeker verwijst naar de richtlijn 2004/81/EG van 29 april 2004 betreffende de verblijfstitel die in ruil voor samenwerking met de bevoegde autoriteiten wordt afgegeven aan onderdanen van derde landen die het slachtoffer zijn van mensenhandel of hulp hebben gekregen bij illegale immigratie, alsook naar richtlijn 2011/36/EU van 5 april 2011 inzake de voorkoming en bestrijding van mensenhandel en de bescherming van slachtoffers daarvan, en ter vervanging van Kaderbesluit 2002/629/JBZ van de Raad.

Dat de Commissaris-generaal terughoudendheid aan de dag legt bij de beoordeling van de authenticiteit en de geloofwaardigheid van documenten afkomstig uit niet EU-landen, kan worden begrepen. Maar ten aanzien van officiële documenten uitgaande van de autoriteiten van andere EU-lidstaten is dergelijke houding niet gepast, zeker wanneer deze autoriteiten tot een beslissing zijn gekomen bij het toepassen van Europese regelgeving.

In haar opeenvolgende verklaringen heeft de zus van verzoeker steeds gewag gemaakt van de agressie waarvan haar familieleden in Nigeria het slachtoffer waren geworden, ten gevolge van de arrestatie van de man die haar naar Europa had gebracht.

Deze verklaringen werden afgelegd lang voordat er van enige asielaanvraag van verzoeker sprake was, en zij zijn derhalve afgelegd in tempore non suspecto.

Over het moment waarop verzoeker naar Europa is gekomen, bestaat trouwens geen betwisting, nu zijn vingerafdrukken bij binnenkomst in Italië op 30 juli 2016 zijn afgenomen.

De zus van verzoeker had derhalve geen enkel motief om over de lotgevallen van haar familieleden in Nigeria onjuiste verklaringen af te leggen.

Dit gegeven staat derhalve als een paal boven water en het dient het uitgangspunt te vormen

De werkwijze van de bendes is trouwens gedocumenteerd in het administratief dossier, met name in een artikel van de BBC van 27 januari 2016, getiteld *The World of Nigeria's sex-trafficking Air Lords*, en alle informatie uit de zaak van de zus van verzoeker komt hiermee overeen.

Uit het doktersattest dat verzoeker heeft voorgelegd, blijkt dat hij een aantal littekens vertoont op zijn lichaam, hetgeen consistent is met ondergane geweldpleging.

3. In de motivering van de bestreden beslissing verwijt de Commissaris-generaal aan verzoeker dat hij weinig interesse aan de dag legt inzake zijn asielaanvraag.

Met name weet verzoeker niet veel over de documenten die hij voorlegt en, vooral, blijkt hij niet op de hoogte van veel zaken die zijn zuster heeft meegemaakt.

Sinds zijn aankomst in België verblijft verzoeker bij zijn zuster en haar partner in Vorselaar.

Desalniettemin is het voor verzoeker en zijn zuster zeer moeilijk, quasi onmogelijk om over de gebeurtenissen te spreken op een rationele manier. De zaken liggen extreem gevoelig, zowel in hoofde van verzoeker als in hoofde van zijn zuster.

Verzoeker heeft hiervan gewag gemaakt in zijn opmerkingen op het gehoorverslag:

Aanvrager en zijn zus hebben heel veel moeite en remming om met elkaar te spreken over wat er allemaal gebeurd is in de afgelopen jaren.

De zus van aanvrager neemt het zichzelf kwalijk dat zij is ingegaan op het voorstel om naar Europa gebracht te worden onder het mom van het volgen van een studie om nadien een beter leven te kunnen leiden.

Dit heeft immers een reeks gebeurtenissen in gang gezet die voor de gezinsleden vreselijk zijn geweest.

Ook bij aanvrager leeft – minstens onbewust – een verwijtend gevoel naar zijn zus toe.
Dit maakt het moeilijk om met elkaar over het verleden te spreken.

De Commissaris-generaal brengt in de bestreden beslissing hiervoor geen begrip op. Ten onrechte:

(20) Slachtoffers van mensenhandel die reeds hebben geleden onder het misbruik en de vernederende behandeling, zoals seksuele uitbuiting, seksueel misbruik, verkrachting, slavernijachtige praktijken of het wegnemen van organen, die gewoonlijk met mensenhandel gepaard gaan, moeten worden beschermd tegen secundaire victimisatie en bijkomende trauma's tijdens de strafprocedure. Het onnodig herhalen van ondervragingen tijdens onderzoek, vervolging en proces moet worden voorkomen, door bijvoorbeeld in voorkomend geval ondervragingen zo spoedig mogelijk in de loop van de procedure op video op te nemen.

(preambule richtlijn 2011/36/EU)

Op Europees vlak wordt dus aangenomen dat het bijzonder moeilijk is om over deze traumatiserende ervaringen te spreken tegenover professionele ondervragers. Laat staan tegenover een eigen familielid dat mee slachtoffer is geworden van geweld en vernederingen.

Ook over de mate van dwang die op haar werd uitgeoefend tijdens haar verblijf in Marokko en nadien in Spanje, is de zuster van verzoeker moreel en emotioneel niet in staat om tegenover haar broer klaarheid te verschaffen.

Ook wordt aangenomen door de opstellers van de richtlijn dat slachtoffers er niet bij gebaat zijn om hun ervaringen telkens weer op te rakelen, en ze op die manier te herbeleven. Waarom moet de zuster van verzoeker dit dan wel doen van de Commissaris-generaal?

Verzoeker heeft trouwens een beperkte opleiding genoten (enkel lager onderwijs, zoals gepreciseerd door verzoeker in de opmerkingen op het gehoorverslag). Zijn kennis van het standaard Engels is beperkt, reden waarom hij op het Commissariaat-generaal werd verhoord met bijstand van een tolk Pidgin.

Engelse teksten zijn dus niet gemakkelijk voor hem om te begrijpen. Het kan hem derhalve niet worden verweten dat hij het verslag van SICAR Cat dat hij in zijn asielprocedure heeft voorgelegd, niet heeft gelezen.

De motieven die gebaseerd zijn op een gebrekkige kennis van verzoeker nopens het wedervaren van zijn zuster, kunnen niet worden aangenomen.

4. In de motivering van de bestreden beslissing weerhoudt de Commissaris-generaal een aantal tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoeker.

Met betrekking tot het vertrek van zijn zuster uit de ouderlijke woonst, en met name of enig familielid ertegen was, heeft verzoeker gedetailleerde verklaringen afgelegd bij DVZ op 24 augustus 2018.

Bij het CGVS heeft hij andere verklaringen afgelegd, met name door te bevestigen dat iedereen zonder meer akkoord was met het vertrek.

Verzoeker heeft in zijn opmerkingen op het gehoorverslag desbetreffend duiding gegeven:

Hoger is al gewezen op de gevoeligheden (gevoelens van schuld en verwijt) die leven bij aanvrager en bij zijn zuster in verband met het vertrek van de zus met bestemming Europa.

De zus van aanvrager wilde dit heel graag, terwijl haar moeder hier absoluut tegen was. De zus probeerde haar moeder te overtuigen, maar dit lukte niet echt.

Uiteindelijk berustte de moeder en kon de zus vertrekken, doch dit ging niet van harte: de moeder gaf haar dochter geen omhelzing bij het vertrek.

Aanvrager probeert zijn negatieve gevoelens opzichtsens zijn zus te onderdrukken, vandaar dat hij hier een aantal antwoorden geeft omtrent het akkoord voor het vertrek, die niet accuraat zijn. Door te bevestigen dat iedereen akkoord ging, moet hij geen verwijt uiten aan het adres van zijn zus.

De Commissariaat-generaal laat deze uitleg buiten beschouwing en oordeelt dat verzoeker de omstandigheden van het vertrek van zijn zus naar Europa en zijn betrokkenheid niet aannemelijk maakt.

De mix van schuldgevoelens en verwijten vormen nochtans een passende verklaring voor de contradictie in de verklaringen.

De tegenstrijdigheden in de door verzoeker weergegeven chronologie der gebeurtenissen, betreffen voornamelijk het begrip in duur van de tussenperiodes. Het is voor verzoeker blijkbaar zeer moeilijk om zich een goed beeld te vormen van de verstreken tijd tussen bepaalde gebeurtenissen, vooral dan wanneer deze zeer stresserend zijn.

In ieder geval blijkt uit het geheel der verklaringen dat de aanval op het huis van verzoeker en de dood van zijn moeder op 2 verschillende momenten hebben plaatsgevonden, hoewel verzoeker dus niet kan aangeven hoeveel tijd er juist tussen zat.

Ook het verblijf in gevangenschap was lang uitgesponnen. Waar verzoeker bij DVZ aangaf dat hij gedurende lange tijd in "een bos" verbleef en voor zichzelf een hut gebouwd had, bedoelde hij de periode van gevangenschap. De woning van verzoeker heeft een zeer grote, omheinde tuin en het was daarin dat verzoeker zich een slaappleats moest zoeken, nu hij uit de gebouwen verdreven was.

5. In de motivering van de bestreden beslissing vindt de Commissaris-generaal het ook onbegrijpelijk dat verzoeker tijdens het gehoor bij het CGVS niet heeft aangegeven door welke criminele groep hij in Nigeria gevisieerd werd.

Verzoeker heeft dit toegelicht in zijn opmerkingen op het gehoorverslag, maar de Commissaris-generaal aanvaardt de uitleg niet.

Nochtans blijkt uit de door verzoeker gegeven antwoorden dat hij meende dat hem gevraagd werd of hij gangleden persoonlijk kende, en of hij zich aldus zou kunnen bevragen naar de naam van de bende (gehoorverslag CGVS, p.24).

Dat verzoeker totaal niet mee was met de hem gestelde vragen, blijkt ook uit zijn antwoord op de vraag welke Nigeriaanse bendes of geheime cults hij bij naam kende: "Geen enkele. Ik ben lid van geen enkele".

2.1.2. Verzoeker voegt volgende stukken bij het verzoekschrift:

"1. beslissing Commissariaat-generaal dd. 9 april 2019 (bestreden beslissing)

2. kennisgeving van beslissing dd. 25 juni 2018 met bewijs van de afgifte ter post op 25 juni 2018

3. verslag SICAR cat 28 juni 2017

4. email SICAR Cat 28 juni 2017

5. verslag SICAR Cat in het Engels 28 juni 2017, met in bijlage machtiging van verblijf en tewerkstelling 28 augustus 2013

6. verslag SICAR cat 11 februari 2013

7. beslissing tot machtiging voorlopig verblijf in kader van herstel- en reflectieperiode 10 januari 2013

8. persoonlijk relaas van zus van verzoeker, opgesteld naar aanleiding van de procedure slachtoffer mensenhandel in Spanje

9. informatie over SICAR cat in The Human Trafficking & Modern Slavery Expert Directory

10. vonnis strafrechtbank Barcelona 15 februari 2016

11. email SICAR Cat 13 mei 2019

12. krantenartikel Lavanguardia 10 november 2015".

Beoordeling

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.2. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift de stukken 3 tot en met 12 die volgens de verklaringen in het verzoekschrift betrekking hebben op de situatie van zijn zuster in Spanje.

Luidens artikel 8 PR RvV dienen de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging, vergezeld te zijn van voor eensluidend verklaarde vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling worden de stukken 3 tot en met 12 door de Raad niet in overweging genomen. Verzoeker toont evenmin concreet aan dat hij in de onmogelijkheid was om een vertaling van de bijgebrachte stukken voor te leggen voor de sluiting der debatten.

De Raad verwijst ten overvloede naar RvS 2 juli 2018, nr. 242.039 waarin onder meer wordt gesteld (cf. punt 11-12): " (...) dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 soeverein beslist om niet-vertaalde stukken van een verzoeker al dan niet in overweging te nemen. (...) Behalve de bepaling in artikel 39/21, § 2, eerste lid, dat "ten minste drie leden van de Raad, de hoofdgriffier van de Raad en ten minste twee griffiers [...] het bewijs [dienen]

te leveren van de kennis van de andere taal dan die waarin hun diploma is gesteld", bevat de vreemdelingenwet geen verplichting voor de magistraten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om een (actieve of passieve) kennis te hebben van de andere landstaal dan deze van hun diploma. Het (...) artikel 39/21, § 2, vierde lid, van de vreemdelingenwet bepaalt enkel aan de hand van welk examen de magistraten het bewijs kunnen leveren van de kennis van de andere taal. Dit houdt geen verplichting in en er kan ook niet uit worden afgeleid dat de rechters in vreemdelingenzaken minstens een passieve kennis van de andere taal moeten hebben,(...)"

3.3. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Verzoeker verklaarde tijdens het gehoor bij verweerder dat hij nooit officiële documenten heeft gehad (gehoor CGVS, p. 3). Verzoeker geeft geen uitleg waarom hij nooit enig officieel document inzake zijn identiteit zou hebben gevraagd en/of verkregen. Dit klemmt des te meer aangezien verzoeker verklaarde bij verweerder dat hij de lagere school heeft afgemaakt (gehoor CGVS, p. 22) en waarbij aangenomen kan worden dat hij zich bij inschrijving voor het volgen van lessen diende te identificeren. Het ontbreken van enig bewijs inzake zijn identiteit is een negatieve indicatie voor verzoekers geloofwaardigheid. De verwijzing naar de stukken inzake zijn (vermeende) zuster en op wiens relaas hij zich steunt, kan evenmin aangenomen worden als een begin van bewijs inzake verzoekers voorgehouden identiteit.

3.4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.5.1. Verzoeker stelt dat hij vreest voor zijn leven omdat zijn zus weigerde als prostituee in Europa tewerkgesteld te worden, als gevolg daarvan personen gearresteerd werden en dat verzoeker dienvolgens geïsoleerd wordt door een criminele bende.

3.5.2. Verzoeker beroept zich op het feit dat zijn zuster in Spanje erkend is als slachtoffer van mensenhandel en zij *“in ieder geval in aanmerking [kwam] voor de toekenning van onbeperkt verblijf in Spanje”*.

Hoger werd vastgesteld dat verzoeker zijn identiteit niet aantoont aan de hand van een document, derhalve kan evenmin op het eerste zicht worden aangenomen dat de persoon waarvan verzoeker stelt dat het zijn zuster is, daadwerkelijk zijn zuster is.

Daargelaten de vaststelling dat de bij het verzoekschrift bijgebrachte documenten niet in aanmerking worden genomen, gelet op het hoger gestelde inzake het ontbreken van een voor eensluidende vertaling, merkt de Raad op dat het louter feit dat verzoekers zuster in Spanje erkend zou zijn als een slachtoffer van mensenhandel *an sich* geen individuele nood op internationale bescherming doet ontstaan. Het komt aan verzoeker toe om zijn individuele nood aan internationale bescherming aan te tonen. Het louter verwijzen naar een verblijfstitel buiten België en het aanhalen van een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dit risico reëel is. De vrees en het risico dienen immers ook steeds te worden getoetst aan objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband deze vrees *in concreto* aannemelijk te maken. De bewijslast wordt daarbij, overeenkomstig het gestelde *sub* 3.4, bepaald overeenkomstig artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Het voorgehouden *“onbeperkt verblijf”* van zijn zuster in Spanje doet geen afbreuk aan het voorgaande.

3.5.3. De bestreden beslissing oordeelt dat verzoekers relaas niet geloofwaardig is inzake de gebeurtenissen in 2007. De bestreden beslissing motiveert dat verzoeker de gebeurtenissen in 2007 niet aannemelijk kan maken omdat (i) hij verklaart dat hij de naam niet meer kent van de persoon die zijn zuster heeft meegenomen, hetgeen vooreerst een gebrek aan interesse in de diverse elementen van zijn asielrelaas aantoont aangezien zijn zuster hem over haar tocht naar Europa vertelde, maar nog meer klemmt omdat hij blijkens de opmerkingen inzake de notities van het persoonlijk onderhoud meldt dat de naam van de man deze persoon F. B. is, ook bekend onder de naam ‘Kasper Te’; (ii) hij tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent het akkoord van zijn moeder om haar dochter, verzoeksters zus, met deze man mee te sturen.

De verwijzing naar traumatische ervaringen in hoofde van zijn zuster, *“schuldgevoelens en verwijt”*, dwang die werd uitgeoefend op zijn zuster en de extreme gevoeligheid van de materie zowel *“in hoofde van verzoeker als in hoofde van zijn zuster”* kunnen voormelde pertinente vaststellingen niet verklaren. Aangezien aangenomen moet worden dat verzoekers zuster dienaangaande verklaringen aflegde teneinde het statuut van slachtoffer van mensenhandel te bekomen, is het niet aannemelijk dat verzoeker niet meer op de hoogte zou zijn van essentiële elementen omtrent het wedervaren van zijn zuster.

Tevens blijkt dat de bestreden beslissing omstandig motiveert dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent (i) het overlijden van zijn moeder waardoor hij de dood van zijn moeder in de door hem geschetste omstandigheden niet aannemelijk maakt; (ii) de duur van zijn voorgehouden vrijheidsberoving.

Het verweer dat verzoeker zich moeilijk een goed beeld kan vormen van “de verstreken tijd tussen bepaalde gebeurtenissen, vooral dan wanneer deze zeer stresserend zijn” kan niet aangenomen worden als een nuttige betwisting van de voormelde elementen die behoren tot zijn persoonlijk leven en waarvan aangenomen kan worden dat ze omwille van de impact in het geheugen zijn gegrift.

3.5.4. De bestreden motivering stelt inzake zijn vrees ten aanzien van een criminele bende:

“U maakt het evenmin aannemelijk dat u door een criminele bende geviseerd zou worden. Immers, u spreekt aldoor over **de familie van de man die in Europa opgesloten was** (notities CGVS, p. 8 + p. 13-14), maar u **kent de naam niet van de familie**. Later gevraagd hoe de groep heet waar die man toe behoort, verklaart u dat het **niet een soort groep is die een naam had** (notities CGVS, p. 15-16), maar het waren **familieleden** die in groep naar de woning zijn gekomen. **Gevraagd naar de naam van de bende die uw zus in de prostitutie gedwongen heeft, verklaart u dat niet te weten**. Gevraagd of uw zus de naam van de bende die door haar medewerking aangeklaagd werd nooit genoemd heeft, verklaart u “Mijn zus heeft alleen over die man gesproken, dat ze klacht ingediend heeft tegen die man en dat ze die man dan hebben gearresteerd. Waarschijnlijk zal de familie van de man in Nigeria ingelicht zijn door een vriendin of een vrouw van die man, niemand weet hoe de mensen in Nigeria het nieuws krijgen dat die man in de gevangenis zat.” Door de interviewer getracht u alsnog meer inlichtingen te laten verschaffen over deze bende, gevraagd welke Nigeriaanse bendes of geheime cults u bij naam kent, verklaart u “Geen enkele. Ik ben geen lid van geen enkele.” Gevraagd of u daar nooit iemand over heeft horen praten, verklaart u dat u mensen wel hoorde spreken over geheime sektes en dergelijke, waarna u verklaart “Ik heb nog niemand ontmoet die tegen mij zal zeggen dat hij of zij lid is van een geheime sekte.” **Gevraagd of u over diverse bendes gehoord heeft, met name Black Axe, Aiye, Airlords en Eiye, antwoordt u telkens ontkennend**. U verklaart wel dat Girox een kap met een kruis droeg en dat hij u met de dood bedreigde. Later tijdens het onderhoud nogmaals gevraagd **tot welke groep de gangsters behoorden, verklaart u daar geen naam van gehoord te hebben** (notities CGVS, p. 24). U verklaart zelfs dat die u nooit gezegd is geweest, want anders had u het wel geweten. evraagd of u op een andere manier te weten kan komen hoe die bende heet, weet u niet hoe u dat te weten kan komen. Het is echter niet aannemelijk dat u de naam van deze bende niet zou kennen, te meer daar de door u neergelegde brief van SICAR de naam van de bende vermeld, nl. **Supreme Eye Confraternity**. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt dat deze bende eveneens gekend is als de ‘Airlords’ (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uit de opmerkingen aangaande de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat u de vraag omtrent de namen van deze bendes verkeerd begrepen had. Er wordt hiervoor verwezen naar het miniem verschil in uitspraak m.b.t. een enkele gangster, een aantal gangsters en de eigenlijke bende zelf. Dit is echter niet dienstig, aangezien u eveneens gevraagd werd of u ooit over o.m. ‘Airlords’ of ‘Eiye’ gehoord had (notities CGVS, p. 16), waarbij u telkens ontkennend antwoordde. Het is dan ook niet ernstig om na afloop van het onderhoud en na confrontatie met uw tegenstrijdige en inconsistente verklaringen deze af te schuiven op het verkeerd begrepen hebben van de vraag, te meer daar u gevraagd werd of u over specifieke bendes had horen spreken. **Het wijst daarenboven op een gebrek aan interesse in uw asielrelaas dat u de door u voorgelegde brief van SICAR Cat – waarin de bende genoemd wordt - zelfs niet gelezen heeft** (notities CGVS, p. 26). Bovendien blijkt u eveneens weinig kennis te hebben over de gevolgen van de aangifte die uw zus in Spanje gedaan heeft. Immers, **gevraagd wanneer uw zus die man of die bende aangegeven heeft, weet u dat niet** (notities CGVS, p. 17), u weet alleen dat jullie in 2012 aangevallen werden. Gevraagd of de man die – door toedoen van uw zus – in Spanje gearresteerd werd dezelfde was die u in uw dorp gezien heeft, **weet u niet of het dezelfde man is** (notities CGVS, p. 19). **U heeft evenmin aan uw zus gevraagd welke straffen er voor deze man uitgesproken werden**. Uw verklaringen omtrent de criminele bende en aangifte door uw zus, tasten de doorleefdheid van uw verklaringen verder aan.”

De loutere verwijzing in het verzoekschrift naar zijn verklaringen en opmerkingen op het gehoorverslag, kan niet aanvaard worden als nuttige en dienstige weerlegging van de voormelde motivering die terecht en pertinent is. De loutere bewering dat verzoeker niet gemakkelijk Engelse teksten kan begrijpen is, mede gelet op feit dat hij wel in de mogelijkheid blijkt te zijn zich te bedienen van verschillende Facebookprofielen (gehoor CGVS, p. 20-21), niet aanvaardbaar voor de vastgestelde onwetendheid inzake de inhoud van het document (die de naam van de bende noemt) waarmee verzoeker zijn vrees voor vervolging tracht aan te tonen.

3.5.5. De voorgaande vaststellingen leiden tot de conclusie dat verzoekers verklaringen niet samenhangend en aannemelijk zijn. Verzoekers relaas kan derhalve niet als geloofwaardig worden aangenomen. Het medisch attest, zoals bijgebracht en beoordeeld bij verweerder, kan evenmin anders laten besluiten.

3.5.6. Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoeker voert geen verweer inzake de motivering omtrent de veiligheidssituatie ingevolge de aanwezigheid van Boko Haram; deze motivering blijft derhalve overeind.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

W. MULS